

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg har et enkelt spørgsmål til hr. Flemming Kofod-Svendens. Det vedrører ændringsforslag nr. 539, der vedrører overførsler på over 100 mio. kr., som efter forslaget skal forelægges Finansudvalget.

Det er jo sådan i dag, at såfremt der skal overføres midler over 100 mio. kr. fra en konto til en anden, eksempelvis som der var tale om i forbindelse med Kosovo, så har regeringen jo sagt, at det orienterer den om; det tilsagn eksisterer, og det vil formentligt kunne gentages. Men forstår jeg forslaget ret, at man her vil skabe en egentlig sikkerhed for, at det *skal* ske, at det ikke bare bygger på en regerings tilkendegivelse, men bygger på en decideret vedtagelse via en anmærkning?

Hvis det er sådan, ændringsforslaget skal forstås, kan jeg ikke se noget problem i at vedtage det.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne takke hr. Flemming Kofod-Svendens for støtten til de ændringsforslag, der jo er en opfølgning på det, man lavede sidste efterår, hvor man tog nogle, synes vi, ret afgørende ydelser fra specielt pensionisterne – fra enlige pensionister, man tog ægtefællepension, efterlevesspension m.v.

Det ærgrer mig selvfølgelig, at hr. Flemming Kofod-Svendens parti så ikke kan stemme for forslagene. Så må vi jo på et tidspunkt finde en anden form at få fremlagt de forslag på, for det er vigtigt for os, at vi holder fokus på det, regeringen lavede med finanslovaftalen sidste år på det her område, at få genoprettet de områder på et tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Flemming Kofod-Svendens (KRF):

Jeg kan bekræfte, at hr. Jan Petersens forståelse er hundrede procent identisk med Kristeligt Folkepartis egen forståelse af det stillede forslag, som har nr. 539, og jeg kan kun tilslutte mig hr. Thulesen Dahls bemærkninger til de to områder: besparelsen, som kom, og hvor nu Dansk Folkeparti vil fjerne den besparelse på henholdsvis 320 mio. kr. og 200 mio. kr. Vi er helt enige i sigtet, vi mangler bare penge.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Hr. Kim Behnke som ordfører.

Kim Behnke (FRI):

Finansministeren fravalgte muligheden for at lave finanslovaftale med os fra Frihed 2000, al den stund vi ikke på noget tidspunkt blev inviteret til forhandlinger om finansloven for 2001.

Det er jo et politisk valg. Vi havde dog ikke forestillet os, at det politiske valg for regeringen ville blive så direkte og så markant, som tilfældet er blevet.

For de ændringsforslag, vi har til behandling i dag sammen med mange af de følgelove, der ikke mindst på skatteministerens område bliver en realitet, vidner jo om, at regeringen klart og entydigt har valgt en strategi, der går i retning af, at den offentlige sektor – ikke mindst staten – skal være større. Det har flere steder været anslået, at inden for de næste par år skal der bruges omkring 10.000 ekstra medarbejdere i den offentlige sektor.

Det kan selvfølgelig se pænt ud på beskæftigelseskurven at ansætte en masse mennesker i den offentlige sektor, men problemet i øjeblikket er, at når det offentlige går ud og efterspørger nye medarbejdere, ja, så kommer det altså til at ske i konkurrence med den private sektor, al den stund der for en lang række veluddannede medarbejders vedkommende er mangel på folk og ikke folk i overskud.

Men hver gang man ansætter en medarbejder i den offentlige sektor, får vi jo efterfølgende de mange følgevirkninger. Folk skal have et skrivebord at sidde ved, de skal have en computer, de skal have tag over hovedet, og alt sammen udløser meromkostninger.

Derfor vil konsekvenserne af de ændringsforslag, der bliver vedtaget i dag, ikke bare være nogle umiddelbare meromkostninger, næh, der bliver over de næste mange år et tilløb, for sagen er jo den, at der stort set aldrig sker afskedigelser, at der stort set aldrig sker indskrænkninger i staten. Tværtimod er der en løbende udvikling, hvor man hele tiden ansætter flere og flere.

Ser man så på de statistikker, man producerer i Finansministeriet, ja, så vil man jo henholde sig til, at over de seneste 7-8 år har man også haft en vis afgang af medarbejdere, men renser man statistikkerne for de medarbejdere, der ikke længe bogføringsmæssigt er statsligt ansat, men nu ansat i halv- og helprivatiserede virksomheder, ja, så vil konklusionen være den, at når det gælder centraladministrationen og selve kernen i statens sektor, er der en fortsat stigning.

Det har så den konsekvens, at man specielt fra Socialdemokratiets side, men jo så sandelig også